

Sygn. akt II CSK 584/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej
w N.

przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia Wojewódzkiemu Oddziałowi [...]

w [...]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę
3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda - Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w N. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 grudnia 2013 r. oddalającego powództwo przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia Wojewódzkiemu Oddziałowi [...] w [...] o zapłatę.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które na podstawie art. 379 § 3 k.p.c. skutkuje nieważnością postępowania przed Sądami pierwszej i drugiej instancji, tj. art. 64 § 1 i 1¹ k.p.c. w zw. z art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015, poz. 581) polegające na przeprowadzeniu postępowania sądowego pomimo tego, że pozew został skierowany przeciwko nieposiadającej osobowości prawnej i zdolności sądowej jednostce organizacyjnej Narodowego Funduszu Zdrowia, a ponadto został skierowany do sądu, którego właściwość ustalona została według siedziby tego oddziału.

Uzasadniając wiosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wskazując, że w sprawie występują dwa istotne zagadnienia prawne wymagające wyjaśnienia: czy w sprawach o zapłatę wynagrodzenia za świadczenia medyczne udzielone na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych dopuszczalne jest wytaczanie powództwa o zapłatę wynagrodzenia przeciwko właściwemu miejscowo oddziałowi Narodowego Funduszu Zdrowia czy też przeciwko Centrali Narodowego Funduszu Zdrowia oraz jakie znaczenie procesowe ma pozwanie niewłaściwej jednostki organizacyjnej Funduszu, w szczególności oddziału zamiast centrali.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W związku ze sformułowanym w skardze kasacyjnej zarzutem nieważności postępowania rozróżnić trzeba dwie odmienne sytuacje. Pierwsza gdy strona powodowa jednoznacznie oznacza jako stronę pozwaną podmiot bez zdolności

sądowej, który według jej intencji miał być stroną przeciwną, wówczas brak ten ma charakter nieusuwalny, nie ma więc zastosowania art. 199 § 2 w zw. z art 70 § 1 k.p.c., a pozew podlega odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. Druga zaś, gdy oznaczenie strony pozwanej zawiera jedynie wskazanie jednostki organizacyjnej osoby prawnej, która nie ma odrębnej od tej osoby zdolności sądowej lub też gdy strona ta została oznaczona przez wskazanie osoby prawnej i dodatkowo jej oddziału, jednak z uzasadnienia żądania pozwu wynika że wolą powoda - jak w sprawie niniejszej trafnie odczytały ją Sądy obu instancji - nie było pozwanie oddziału osoby prawnej (Wojewódzkiego [...] Oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia) lecz tej osoby (Narodowego Funduszu Zdrowia), jako podmiotu łączących ją z powodem stosunków cywilnoprawnych poddanych pod osąd sądu. W tej drugiej sytuacji, z którą mamy do czynienia w sprawie, oznaczenie strony pozwanej może być potraktowane jako oczywista niedokładność, nie stanowiąca zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c. przeszkody do nadania biegu pozwu. Podnieść przy tym trzeba, że wskazanie przez powoda przy określeniu strony pozwanej dodatkowo Oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia służyło niewątpliwie uzasadnieniu wynikającej z umowy stron właściwości miejscowej sądu, do którego skierowany został pozew.

Uściślenie oznaczenia strony przez sąd jest dopuszczalne zarówno w toku postępowania jak i w drodze sprostowania wyroku przez sąd pierwszej instancji na podstawie art. 350 k.p.c. Sąd drugiej instancji może w trybie art. 350 § 3 k.p.c. sprostować z urzędu wyrok sądu pierwszej instancji przez uściślenie oznaczenia strony, jeżeli w wyniku niestaranności poniechał tego sąd pierwszej instancji. Podmiotowe przekształcenie powództwa staje się natomiast aktualne dopiero wówczas, gdy wadliwości w oznaczeniu podmiotów procesu nie można naprawić w drodze sprostowania niedokładności w oznaczeniu stron (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2004 r., IV CK 183/3, nie publ. i dalsze powołane w nim orzeczenia Sądu Najwyższego).

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka, (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r.

sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to uzasadnienia, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniom prawnym przedstawionym w skardze kasacyjnej, rozstrzygniętym już w przedstawionym orzecznictwie Sądu Najwyższego w sposób usuwający podnoszone przez skarżącego wątpliwości prawne.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.